

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

Pregar a Santa Bàrbara... però quan trona

—Les dretes tenen la culpa de tot el desgavell que estem sofrint—em deia l'altre dia un element d'esquerra, bo i assaborint una copa de conyac a la taula rodona del cafè;—si elles no haguessin fet anul·lar la llei de contractes de conreu de Catalunya, aquí no hauria passat res en absolut i a hores d'ara el treballador es guanyaria bé la vida i no hi hauria el malestar que ara hi ha per tot arreu.

—Bé—vaig objectar jo;—si ho mirem baix aquest punt de vista, pot ser la tenen les esquerres la culpa, ja que si elles no haguessin fet la llei o bé l'haguessin feta més moderada, tal vegada no hi hauria hagut motiu d'anul·lar-la i en aquest cas tampoc no s'hauria mogut tant enrenou.

Les dretes—vaig afegir jo—tenen la major part de la culpa del rebombori que estem sofrint, però no pas pel motiu que vos haveu esmentat. Si les dretes espanyoles s'haguessin donat compte durant l'antic règim de que la monarquia sense l'apoi general d'elles podia desembocar a una dictadura i si durant la dictadura s'haguessin donat compte de que fent-li el buit com feren, podia portar-nos una república més o menys sectària, com efectivament va portar, no haurien pas arribat ben segur a sofrir els disgustos i desganyos que han sofert.

Però, es més; si ara es donessin compte de que els seus capitosts no poden aguantar les regnes del poder sense l'apoi moral del poble o de la immensa majoria d'aquest, ben segur que encara foren a temps a evitar la visió dels desagradables terrabastalls que s'apropen.

Això acabarà amb una dictadura, sentireu que diuen; en Gil Robles amb l'exèrcit donarà un cop d'estat i contra l'exèrcit ningú no hi pot res.

Bé, molt bé; vingi un home decidit i abnegat que posi la seva vida en perill;

Josep M. Puntas Comella
ADVOCAT

GRANOLLERS

Santa Elisabet, 20
Telèfon 98.

BARCELONA

Rda. St. Pere, 33, 2º 2
Telèfon 15024
Dimarts i divendres, de 4 a 7

Sembla que no pugui ésser!...

Són les nou de la vetlla; l'aire fred de les vesprades de tardor ha deixat els carrers del tot deserts. Ni una ànima; i això que estem celebrant la commemoració dels Fidels Difunts.

A la Sala Consistorial s'hi veu llum. ¿Què deu succeir? Pugem per l'escala nova; Alcalde i Regidors celebren sessió. Entre ells s'hi troben els directius de Fiduciària Municipal, amb qui estan donant l'últim retoc a la contracta per la portada d'aigües a la població.

Mes tard... oh!, més tard. La taula queda plena de bitllets de banc. Un a un van passant els empleats i acreedors de l'Ajuntament, i un a un van estampant la seva signatura, rebent en pagament la part que tenen afanyada d'aquell bé de Déu de monedes.

Després... tothom ha marxat content; i llavors hom sent la veu serena del caixer:

—Total import dels pagaments efectuats durant el finit mes d'octubre, 4,592 pessetes amb 15 cèntims; resta d'existència en caixa, 996 pessetes amb 81 cèntims.

Vertaderament, sembla que no pugui ésser; més, la realitat, és davant dels nostres ulls.

NYAC

que l'exèrcit vessi si cal, una vegada, la seva sang per carrers i places, a fi de que les dretes tenint qui els defensa sos interessos creats, puguin allargassar se en el balanci, dormint com un llangardaix, deixant en l'abandó més abominable i àdhuc abocant en el despreci més vergonyós als qui vetllen pel seu benestar, com han fet sempre.

¿No fóra més bonic que en ésser cridat el poble a consulta popular, acudissin tots a les urnes com un sol home, com fan les esquerres, a fi de que per via legal poguessin els seus dirigents governar per la força de la raó i no per la raó de la força?

Vertaderament el retraïment moral i material de les dretes té la culpa de la major part del desgavell que estem sofrint; són o fan com aquells que només s'encomanen a Santa Bàrbara quan trona, o millor dit, quan ja tene la pedregada per sobre.

El segon aniversari de LA VALL DEL MOGENT

Dissabte passat, dia 9 de Novembre, va fer dos anys que llençàvem a la llum pública aquest nostre preuat setmanari.

Quants odis, quantes injúries, quantes malediccions, quantes paraules provocadores i grogleres s'han llançat sobre la nostra estimada publicació!

Amb tot, i a desgrat de tot, avui LA VALL DEL MOGENT ha complert ja dues anyades i marxa amb pas ferm, segur i afalagador vers el compliment, si a Déu plau, de moltes més.

Aprofitant aquesta avinentesa, ens felicitem i felicitem de tot cor a tots els nostres estimats lectors, subscriptors, col·laboradors i anunciant, bo i dient-los:

LA VALL DEL MOGENT us saluda!
Per molts anys!

B. Binué i Torrents

ODONTÓLEG (Dentista)

Visita els Dimarts, Dijous i Dissabtes,
de 9 a 12 dal mati

Doctor Robert, 29 :: Granollers

Llegiu LA VALL DEL MOGENT

WESS BUSSKU